

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 13.7.2011
COM(2011) 424 definitief

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE
RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ
VAN DE REGIO'S**

inzake de externe dimensie van het gemeenschappelijk visserijbeleid

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	6
2.	Bijdragen tot duurzaamheid op lange termijn overal ter wereld	6
2.1.	Omvorming van onze dialogen tot werkpartnerschappen	6
2.2.	Instandhouding en versterking van de mondiale architectuur voor visserijbestuur	8
2.3.	Bijdragen tot een efficiëntere werking van de ROVB's	9
3.	Overstappen op duurzame visserijovereenkomsten	11
3.1.	De huidige visserijpartnerschapsovereenkomsten en de tekortkomingen daarvan	11
3.2.	De instandhouding en de duurzaamheid van de hulpbronnen op de lange termijn beter stimuleren	13
3.3.	Het bestuur van de bilaterale visserijovereenkomsten versterken	13
3.4.	Efficiëntere steun voor duurzame visserij in de partnerlanden	15
4.	Samenhang met andere beleidsgebieden van de EU	16
	BIJLAGE I	18
	BIJLAGE II	19

SAMENVATTING

Volgens de meest recente beoordeling van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN, wordt bijna 85 % van de mondiale visbestanden waarover informatie beschikbaar is, volledig geëxploiteerd of overgeëxploiteerd¹. De EU moet snel en radicaal ingrijpen om deze situatie om te buigen.

De EU is één van de weinige grote spelers die sterk aanwezig zijn in alle oceanen ter wereld, getuige haar vloot, investeringen, bilaterale overeenkomsten met derde landen en lidmaatschap van de voornaamste regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's). Het niveau van consumptie en import maakt van de EU bovendien een belangrijke markt voor visserijproducten. De EU consumeert, in volume, 11 % van de mondiale visserijhulpbronnen en voert, in waarde, 24 % van de visserijproducten in. Dit legt een zware verantwoordelijkheid op de schouders van de EU: zij moet het als haar taak zien haar inspanningen op het gebied van instandhouding en duurzaam beheer van de internationale visbestanden nog verder op te voeren.

Bijdragen tot duurzaamheid op lange termijn overal ter wereld

Om het duurzame beheer en de instandhouding van de visserijhulpbronnen te garanderen en de prestaties van de ROVB's te verbeteren, moet de EU:

- haar schouders zetten onder de mondiale en multilaterale agenda ter bevordering van een wereldwijde duurzame visserij, en haar dialogen omzetten in werkpartnerschappen, teneinde zo cruciale onderwerpen aan te pakken, zoals de bestrijding van de illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij) en de reductie van de overcapaciteit;
- het voortouw nemen in het proces om de prestaties van de ROVB's te versterken, teneinde deze organisaties in staat te stellen de mariene levende hulpbronnen waarvoor zij bevoegd zijn, beter in stand te houden en te beheren door middel van:
 - de aanlevering van een betrouwbaardere gegevens- en wetenschappelijke basis voor de besluitvorming;
 - een betere naleving en meer controle;
 - de reductie van de capaciteit tot een niveau dat in verhouding is met de hulpbronnen;
 - een efficiëntere werking van de ROVB's via een betere besluitvorming;
 - de invoering van door de leden van de ROVB's te betalen vergoedingen voor toegang tot de volle zee.

¹ The State of World Fisheries and Aquaculture 2010, FAO, Rome 2010, blz. 35. Geschat werd dat van de mariene bestanden die onder toezicht van de FAO staan, meer dan de helft (53 %) volledig wordt geëxploiteerd, 28 % wordt overgeëxploiteerd, 3% uitgeput is en 1% van uitputting herstelt. 3% zou volgens de schatting ondergeëxploiteerd worden en 12 % gemiddeld geëxploiteerd.

- de beleidsgebieden inzake, onder meer, visserij, ontwikkeling, milieu en handel beter integreren teneinde de verwezenlijking van de doelstellingen van duurzaam en verantwoordelijk bestuur dichterbij te brengen.

Bilaterale visserijovereenkomsten

Internationale overeenkomsten tussen de EU en individuele derde landen moeten het kader blijven vormen voor de visserijactiviteiten van de EU-vloot in wateren van derde landen. Om de instandhouding van de hulpbronnen op lange termijn, het goede bestuur in het kader van bilaterale visserijbetrekkingen en de duurzame ontwikkeling van de visserijsector van de partnerlanden te bevorderen, moet de EU:

- de visserijovereenkomsten baseren op het beste wetenschappelijke advies en de beste beschikbare wetenschappelijke informatie over de cumulatieve visserijinspanning in de betrokken wateren;
- wetenschappelijke audits verrichten over overeenkomsten met betrekking tot meerdere soorten ("gemengde overeenkomsten");
- van de inachtneming van de mensenrechten een essentiële voorwaarde maken voor het sluiten en voortzetten van visserijovereenkomsten;
- evolueren in de richting van een grotere bijdrage van de reders in de kosten van de toegangsrechten;
- ervoor zorgen dat de visserijovereenkomsten een ondersteuning vormen voor een beter bestuur van de visserijsector in het partnerland, met name op het gebied van bewaking, inspectie en administratieve en wetenschappelijke capaciteit;
- zorgen voor een degelijk en doeltreffend financieel beheer van de steun die op grond van de overeenkomsten aan de sector wordt verleend, en zorgen voor de opschorting van deze betalingen als de vooropgestelde resultaten uitblijven.

Een aantal van deze elementen moet al worden geïntegreerd in de overgangsovereenkomsten waarover vóór de vaststelling van de hervorming van het GVB wordt onderhandeld. Na de invoering van de hervorming moeten alle onderhandelingen conform deze nieuwe richtsnoeren worden gevoerd, zodat uiteindelijk een nieuwe generatie duurzame visserijovereenkomsten van kracht zal zijn.

1. INLEIDING

Deze mededeling bevat de nieuwe richtsnoeren voor de externe dimensie van het hervormd gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB)² en is gebaseerd op een groot aantal raadplegings- en beoordelingsronden die de diensten van de Commissie met betrekking tot de hervorming hebben georganiseerd. De hervorming van het GVB moet de duurzame exploitatie van de mariene levende hulpbronnen garanderen en moet toewerken naar degelijke economische prestaties, inclusieve groei en sterkere cohesie in de kustregio's. Het doel van deze richtsnoeren voor de externe dimensie van het hervormde GVB bestaat erin deze beginselen op het internationale niveau toe te passen, bij te dragen tot een verantwoordelijk bestuur van de internationale visserij en voor een wereldwijde duurzame exploitatie van de visbestanden te zorgen door tegen 2015 visserijsterftecoëfficiënten te halen die in overeenstemming zijn met de maximale duurzame opbrengst (MSY – maximum sustainable yield³) en door tegelijkertijd de impact van de visserijactiviteiten op het mariene ecosysteem te milderen. Deze inspanningen zullen uiteindelijk resulteren in een rendabele toekomst voor de vissers uit Europa én daarbuiten.

Deze richtsnoeren zullen bovendien in sterkere mate worden afgestemd op het geïntegreerd maritiem beleid van de EU (GMB). Bijgevolg zal de EU een meer ecosysteemgerichte benadering op het visserijbeheer kunnen toepassen en overkoepelende factoren met een impact op de internationale visbestanden, zoals de klimaatverandering en de verontreiniging, kunnen aanpakken.

2. BIJDRAGEN TOT DUURZAAMHEID OP LANGE TERMIJN OVERAL TER WERELD

2.1. *Omvorming van onze dialogen tot werkpartnerschappen*

De EU voert bilaterale dialogen met haar belangrijkste internationale partners, zoals de Verenigde Staten van Amerika, Canada, Japan, Australië, Nieuw-Zeeland, Rusland en China. Deze dialogen moeten de duurzaamheid van de mondiale visserij garanderen, allianties op het gebied van visserijbestuur smeden en problemen op bilateraal niveau oplossen.

In het kader van de noordelijke overeenkomsten heeft de EU traditioneel goede betrekkingen met haar noordelijke burens, met name Noorwegen. Deze regelingen voorzien in het gedeelde beheer van de hulpbronnen in de wateren van het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan, de Noordelijke IJszee, de Oostzee en de Noordzee. In 2009 is de bilaterale overeenkomst tussen de EU en Rusland

² De richtsnoeren voor de externe dimensie van het geïntegreerd maritieme beleid zijn vastgesteld in de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's - Ontwikkeling van de internationale dimensie van het geïntegreerd maritiem beleid van de Europese Unie (COM(2009) 536 definitief).

³ MSY is de grootst mogelijke opbrengst (of vangst) van een bestand gedurende een onbeperkte periode. MSY is een fundamenteel element in het concept "duurzame oogst" en houdt in dat de omvang van de populatie op het maximale groeiniveau wordt gehouden door de individuen te oogsten die normaliter aan de populatie zouden worden toegevoegd. Op die manier krijgt de populatie de kans om gedurende onbeperkte tijd productief te blijven.

betreffende het gezamenlijke beheer van de Oostzee in werking getreden. Wat de over grote afstanden trekkende en grensoverschrijdende visbestanden (onder meer makreel en blauwe wijting) in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan betreft, werkt de EU in het kader van de fora van de kuststaten samen met dezelfde noordelijke buurlanden. De Commissie zal bekijken hoe deze samenwerking het best kan worden geïntensiveerd teneinde rekening te houden met ontwikkelingen in regionale processen om de hulpbronnen op zeegebiedniveau te beheren.

De relatie van de EU met de nabijgelegen buurlanden zal in het teken blijven staan van de beginselen van het Europese nabuurschapsbeleid. In het kader van dit beleid biedt de EU haar buren een geprivilegieerde relatie aan die is gebaseerd op de wederzijdse verbintenis tot inachtneming van gemeenschappelijke waarden (democratie en mensenrechten, de rechtsstaat, goed bestuur, de beginselen van de markteconomie en duurzame ontwikkeling). Het Europees nabuurschapsbeleid is bovendien een geschikt instrument om het geïntegreerd maritiem beleid over te brengen bij de betrokken partnerlanden en om de betrokken partijen in het Oostzeegebied, het Middellandse-Zeegebied en het Zwarte-Zeegebied aan te moedigen tot het versterken van mechanismen voor uitwisselingen op voet van gelijkheid, die door de EU kunnen worden geïnitieerd of gesteund.

Bestrijding van de illegale visserij

Om de grootste problemen op het gebied van visserij, zoals de illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO) en de overcapaciteit aan te pakken, moet de EU andere mondiale spelers aan haar kant krijgen.

De Commissie stelt voor om tegen eind 2013 besprekingen met andere grote visimporterende landen, zoals de VS en Japan⁴, op stapel te zetten met als doel een gemeenschappelijke benadering ten uitvoer te leggen die de binnenkomst van IOO-producten op deze markten moet voorkomen. De IOO-verordening van de EU⁵ kan fungeren als model voor een dergelijk initiatief, dat de IOO-visserij in de loop van de volgende 10 jaar een halt zou kunnen toeroepen - zeker wanneer andere grote spelers zich erbij aansluiten. De Commissie is bereid om in de nabije toekomst met haar partners gezamenlijke mechanismen ten uitvoer te leggen om informatie uit te wisselen en de aanpak van degenen die bij IOO zijn betrokken, te harmoniseren.

ACTIE

- Een werkpartnerschap met de voornaamste partijen, met als doel een gemeenschappelijke aanpak van de IOO-visserij te ontwikkelen.

Overcapaciteit – een mondiaal probleem

⁴ Samen met de EU nemen deze landen twee derde van de wereldmarkt voor visserijproducten voor hun rekening; zie *The State of World Fisheries and Aquaculture 2010*, FAO, Rome 2010.

⁵ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999.

In het kader van de inspanningen om tegen 2015 visserijsterftecoëfficiënten te halen die in verhouding zijn met de maximale duurzame opbrengst, is de Commissie van plan om tegen 2013 op hoog niveau een wereldwijd politiek initiatief op te starten voor de bespreking van oplossingen voor de reductie van de capaciteit. Dit initiatief zou worden ontwikkeld met aandacht voor de aspiraties van de ontwikkelingslanden en zou in overeenstemming zijn met de hervorming van het GVB, in het kader waarvan een op rechten gebaseerd mechanisme wordt voorgesteld als één van de belangrijkste instrumenten om tot een reductie van de capaciteit te komen.

ACTIE

- De EU zal tegen 2013 een oproep doen voor een conferentie op hoog niveau die de weg moet banen naar een proces om de overcapaciteit op mondiaal niveau aan te pakken.

2.2. *Instandhouding en versterking van de mondiale architectuur voor visserijbestuur*

Op mondiaal niveau neemt de EU deel aan de werkzaamheden van de Verenigde Naties, namelijk als partij bij het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee⁶ en als partij bij de Overeenkomst van de Verenigde Naties over visbestanden⁷. De EU is voorts een actief lid van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) en neemt deel aan de werkzaamheden van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

Zonder de betrokkenheid van deze organisaties is vooruitgang in de besprekingen over de bescherming en instandhouding van mariene levende hulpbronnen onmogelijk. Zodra in deze fora een akkoord werd bereikt (bijv. in de VN, over de bescherming van kwetsbare mariene ecosystemen), werden de betrokken instrumenten met succes op een meer operationeel niveau ten uitvoer gelegd middels de vaststelling van concrete instandhoudingsmaatregelen door de ROVB's. De EU moet haar inbreng in deze fora intensiveren en toespitsen op de volgende punten:

- voortzetting van de bevordering van initiatieven die gericht zijn op de rol van de havenstaten en de vlaggenstaten bij de bestrijding van de IOO-visserij in het kader van de FAO, zoals de havenstaatovereenkomst van 2009 of technisch overleg over de prestatie van vlaggenstaten;
- voortzetting van haar pleidooi voor behandeling, op VN-niveau, van de voornaamste problemen, zoals overcapaciteit, teruggooi, bijvangst en de impact van bepaalde soorten vistuig op de mariene ecosystemen;
- bevordering van het tot stand brengen van een gelijk speelveld voor vaartuigen die in wateren van ROVB's en derde landen vissen, teneinde te voorkomen dat

⁶ UNCLOS, 1982, ook bekend als het Verdrag van Montego Bay.

⁷ Overeenkomst voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en over grote afstanden trekkende visbestanden, 1995, ook bekend als de Overeenkomst van New York.

als gevolg van een "race naar de bodem" een lakser beheerskader ten nadele van de hulpbronnen zou worden misbruikt. Een dergelijke actie zou ten uitvoer worden gelegd zonder afbreuk te doen aan de primaire verantwoordelijkheid die de vlaggenstaat heeft om ervoor te zorgen dat zijn vaartuigen zich verantwoordelijk gedragen.

ACTIES

De Commissie zal aan de Raad voorstellen:

- ambitieuze voorstellen te blijven indienen voor de jaarlijkse algemene vergadering van de VN inzake duurzame visserij;
- de steun voor de ontwikkeling van internationale instrumenten voor de instandhouding en het beheer van visbestanden in het kader van de FAO te intensiveren;
- op VN-niveau een initiatief te introduceren voor een mondiale certificeringsregeling ter bestrijding van de IOO-visserij;
- derde partijen ertoe aan te zetten strenge duurzaamheidsnormen in acht te nemen in de volle zee en in wateren van derde landen.

2.3. *Bijdragen tot een efficiëntere werking van de ROVB's*

De ROVB's zijn de belangrijkste fora voor de instandhouding en het beheer van gedeelde en migrerende visbestanden. In het kader van het VN-Verdrag over het recht van de zee en de VN-Overeenkomst over visbestanden heeft de EU zich verbonden tot deelname aan de werkzaamheden van verschillende ROVB's, op voorwaarde dat zij vanuit vangst- of marktoogpunt een reëel belang⁸ heeft bij de betrokken visserij. De rol van de EU in deze fora is aanzienlijk toegenomen sinds 1999, toen de laatste mededeling over de deelneming van de Europese Gemeenschap aan de regionale visserijorganisaties (RVO's)⁹ werd gepubliceerd.

De inspanningen van de ROVB's om de onder hun bevoegdheid vallende bestanden duurzaam te beheren, hebben echter niet kunnen voorkomen dat de bestanden achteruit zijn gegaan. Volgens de meest recente beoordeling van de FAO wordt naar verluidt bijna 85 % van de mondiale visbestanden waarover beoordelingsgegevens beschikbaar zijn, volledig geëxploiteerd of overgeëxploiteerd¹⁰. Deze tendens wordt al tientallen jaren vastgesteld en geeft weer dat de exploitatie van de visbestanden

⁸ "Reëel belang": kan voortvloeien uit de visserij op volle zee, uit het feit dat een land een kuststaat is met een EEZ in het bevoegdheidsgebied van een ROVB, of uit een significante invoer van visserijproducten die in een door een ROVB beheerd gebied zijn gevangen.

⁹ COM(1999) 613 definitief van 8.12.1999.

¹⁰ The State of World Fisheries and Aquaculture 2010, FAO, Rome 2010, blz. 35. Geschat werd dat van de mariene bestanden die onder toezicht van de FAO staan, meer dan de helft (53 %) volledig wordt geëxploiteerd, 28 % wordt overgeëxploiteerd, 3 % uitgeput is en 1 % van uitputting herstelt. 3 % zou volgens de schatting ondergeëxploiteerd worden en 12 % gemiddeld geëxploiteerd. Van de bestanden tonijn en tonijnachtigen waarover exploitatiegegevens bekend zijn, wordt mogelijk tot 60 % volledig geëxploiteerd, wordt tot 35 % ingedeeld als overgeëxploiteerd of uitgeput en worden kennelijk slechts enkele bestanden ondergeëxploiteerd (vooral gestreepte tonijn).

toeneemt, met name als gevolg van stijgende vraag van de consument naar visserijproducten.

Op de korte tot de middellange termijn moet de EU haar inspanningen richten op de voornaamste problemen die de ROVB's beletten hun opdracht te vervullen. Zij moet hiertoe haar acties toespitsen op de volgende punten:

- de werking van de ROVB's moet worden verbeterd via systematisch uitgevoerde prestatiebeoordelingen overeenkomstig de ter zake relevante VN-resoluties;
- de ROVB's moet een betrouwbaardere wetenschappelijke gegevens- en adviesbasis ter beschikking worden gesteld. Hiertoe moet de EU meer investeren in gegevensverzameling, toegepast onderzoek, wetenschappelijke kennis en het wetenschappelijk werk van de ROVB's, en moeten de overige leden van de ROVB's worden aangemoedigd hetzelfde te doen. Voorts moet de EU de werkingssfeer van het wetenschappelijk advies uitbreiden, met name door de voorzorgsbenadering en de ecosysteemgerichte benadering toe te passen en deze aan te vullen met de instrumenten voor sociaaleconomische analyse;
- de EU moet de huidige povere naleving van de instandhoudings- en beheersmaatregelen van de ROVB's door bepaalde lidstaten tegengaan door de volgende maatregelen te stimuleren:
 - een periodieke beoordeling van de nalevingsprestaties van alle partijen van de respectieve ROVB's;
 - de vaststelling van de redenen die ten grondslag liggen aan de gebrekkige naleving (bijv. capaciteitsgebrek in de ontwikkelingslanden) en het aanpakken van deze redenen op een adequate, gerichte manier;
 - de ontwikkeling en toepassing van transparante en niet-discriminerende sancties wanneer de partijen blijken te geven van een apert gebrek aan naleving of aan politiek engagement. Dit proces kan worden geflankeerd door prikkels om "conforme" en "transparante" partijen (vlaggenstaten of vloten) te belonen;
- de overcapaciteit is een probleem dat zowel op multilateraal niveau (via een gezamenlijk initiatief van de EU en haar belangrijkste partners) als op ROVB-niveau moet worden behandeld. De EU moet ervoor pleiten dat de overcapaciteit wordt aangepakt door het beste beschikbare wetenschappelijke advies over duurzame vangstniveaus te beoordelen en vervolgens maatregelen in overweging te nemen om de overcapaciteit te verminderen. Mogelijke maatregelen zijn het bevriezen of reduceren van de capaciteit, weliswaar steeds met inachtneming van de aspiraties van de ontwikkelingslanden om hun eigen visserijsector te ontwikkelen;
- de vaststelling van besluiten over beheersmaatregelen via een consensus is de beste garantie voor een optimale naleving. Niettemin moet de EU pleiten voor een hervorming van de besluitvormingssystemen in de ROVB's, met name om,

in voorkomend geval, besluitvorming via stemming mogelijk te maken overeenkomstig de meest progressieve en efficiënte procedure die onlangs is vastgesteld in het Verdrag inzake de voor het zuidelijke deel van de Stille Oceaan bevoegde ROVB¹¹;

- om de financiële basis van de ROVB's te verstevigen en het verantwoordelijke gebruik van de hulpbronnen door de vloten verder aan te moedigen, moet de EU ervoor pleiten dat marktdeelnemers met een vaartuig dat de vlag van een ROVB-lid voert, de ROVB's vergoeden voor de toegang tot de vollezevisserij. Een goed doordachte regeling voor de vergoeding van toegangsrechten die volledig overeenkomstig het VN-Verdrag inzake het recht van de zee wordt ontwikkeld, zou er mee voor zorgen dat een "tragedie van de meent"¹²-scenario wordt voorkomen.

ACTIES

De Commissie zal aan de Raad voorstellen:

- aan te moedigen dat alle ROVB's hun prestatie uiterlijk eind 2013 en vervolgens periodiek (om de drie tot vijf jaar) beoordelen;
- een regeling voor de betaling van het recht van toegang tot de wateren te stimuleren via de invoering van vergoedingen om in een beperkt aantal ROVB's vaartuigen op een lijst van door de ROVB's gemachtigde vaartuigen te plaatsen;
- de in dit hoofdstuk uiteengezette acties op een coherente en gestructureerde manier te stimuleren, teneinde deze organisaties in staat te stellen hun opdracht efficiënt te vervullen. Hierdoor zou worden gegarandeerd dat de onder het bevoegdheidsgebied van de ROVB's vallende bestanden duurzaam en gereguleerd (en MSY-conform) worden bevist en dat de mariene biodiversiteit wordt beschermd.

3. OVERSTAPPEN OP DUURZAMEVISSERIJOVEREENKOMSTEN

3.1. *De huidige visserijpartnerschapsovereenkomsten en de tekortkomingen daarvan*

Bilaterale visserijovereenkomsten tussen de EU en derde landen zijn lang een component geweest van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De in 2002 ingevoerde hervorming van het GVB heeft tot een ingrijpende wijziging van deze overeenkomsten geleid, in de zin dat de nadruk kwam te liggen op de partnerschapsbenadering en de ontwikkeling van een duurzame visserij in de partnerlanden. De bestaande visserijpartnerschapsovereenkomsten zijn erop gericht EU-vaartuigen toe te staan om in een gereguleerd en rechtszeker kader te vissen

¹¹ Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan, artikelen 16 en 17.

¹² De tragedie van de meent is een dilemma dat voortkomt uit een situatie waarin meerdere individuen die onafhankelijk van elkaar optreden en rationeel hun eigen belang nastreven, uiteindelijk roofbouw plegen op een gedeeld goed dat beperkt aanwezig is, zelfs wanneer duidelijk is dat dit op lange termijn in niemands belang is.

op resterende hulpbronnen¹³ in de exclusieve economische zones van een aantal derde landen¹⁴.

Visserijpartnerschapsovereenkomsten hebben tot doel om in de partnerlanden een duurzame visserijsector te ontwikkelen. Dit heeft tot gevolg dat deze overeenkomsten doorgaans een positieve economische en sociale impact hebben. Zij stimuleren met name de lokale economie (via werkgelegenheid voor vissers), de aanlandingen en de visverwerkende sector, en dragen tegelijkertijd bij tot de voedselbevoorrading in de partnerlanden.

De visserijpartnerschapsovereenkomsten zijn weliswaar op verschillende punten verbeterd, maar de werking ervan heeft nog steeds te lijden onder substantiële tekortkomingen, zoals onlangs nog eens naar voren kwam tijdens de raadpleging over het groenboek uit 2009¹⁵.

- De wetenschappelijke kennis over bepaalde bestanden in buitenlandse wateren volstaat niet om de totale omvang van de resterende hulpbronnen vast te stellen.
- De EU is doorgaans niet op de hoogte van de voorwaarden van de visserijovereenkomsten die de partnerlanden met andere (niet-EU-) landen hebben gesloten.
- Bijgevolg is het onmogelijk de totale, op de bestanden gerichte visserijinspanning te beoordelen en het aandeel van de resterende hulpbronnen die duurzaam door de EU-vloot kunnen worden bevestigd, te bepalen.
- De absorptiecapaciteit van een groot aantal partnerlanden is beperkt, wanneer het erop aankomt de financiële middelen die in het kader van de visserijpartnerschapsovereenkomst ter ondersteuning van de sector worden toegewezen, doeltreffend te benutten.

De Commissie pleit voor de overschakeling van de bestaande visserijpartnerschapsovereenkomsten naar duurzame visserijovereenkomsten die gericht zijn op instandhouding van de hulpbronnen, milieuduurzaamheid, beter bestuur en efficiëntere benutting van de steun voor de sector.

¹³ Het aandeel van de toegelaten vangst dat de kuststaat zelf niet kan of wil exploiteren; zie artikel 62, lid 2, van het VN-Verdrag inzake het recht van de zee.

¹⁴ Zie bijlage 2 voor een overzicht van de bestaande bilaterale visserijovereenkomsten van de EU en de voornaamste kenmerken daarvan. Bilaterale visserijovereenkomsten worden pas volledig operationeel wanneer zij geflankeerd gaan van een protocol waarin de vangstmogelijkheden en de financiële vergoeding worden gespecificeerd. Overeenkomsten die niet geflankeerd gaan van een van kracht zijnd protocol of die zich nog in het ratificatieproces bevinden, worden "slapende" overeenkomsten genoemd.

¹⁵ Zie de samenvatting van de raadpleging over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid, SEC(2010) 428 final van 16.4.2010 (niet beschikbaar in het Nederlands).

3.2. *De instandhouding en de duurzaamheid van de hulpbronnen op de lange termijn beter stimuleren*

Duurzame visserijovereenkomsten moeten altijd zijn gebaseerd op het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met het MSY-concept als referentiepunt.

De Commissie zal de bestaande, voor meerdere soorten geldende overeenkomsten laten beoordelen aan de hand van wetenschappelijk audits die bestaan uit onafhankelijke collegiale beoordelingen van de beschikbare wetenschappelijke gegevens. Op die basis en in overeenstemming met de ecosysteemgerichte benadering zal de Commissie vervolgens uitmaken of deze overeenkomsten moeten worden geheroënteerd op soorten waarover voldoende wetenschappelijke kennis voorhanden is en waarvan de totale visserijinspanning bekend is¹⁶. Wat de tonijnbestanden betreft, zullen de wetenschappelijke gegevens die door de betrokken ROVB's ter beschikking worden gesteld, rigoureuzer worden gebruikt. De bepalingen inzake vangstrapportage moeten grondig door de lidstaten worden nageleefd. Aantijgingen van niet-naleving zullen snel en billijk door de Commissie worden behandeld.

De Commissie zal bovendien streven naar opname van een transparantieclausule in de duurzame visserijovereenkomsten, op grond waarvan de EU in kennis wordt gesteld van de cumulatieve visserijinspanning in een bepaald partnerland.

ACTIES

De Commissie zal:

- stelselmatig wetenschappelijke beoordelingen van de bestanden laten verrichten alvorens te onderhandelen over nieuwe protocollen bij overeenkomsten die van toepassing zijn op meerdere soorten;
- er, onder meer door gebruik te maken van bestaande rechtsinstrumenten, zoals de IOO-verordening, op toezien dat de lidstaten de vangstrapportagebepalingen die van toepassing zijn in wateren van partnerlanden, naleven;
- de transparantie ten aanzien van de totale visserijinspanning in wateren van derde landen versterken via specifieke clausules in bilaterale overeenkomsten en via contacten met andere derde partijen.

3.3. *Het bestuur van de bilaterale visserijovereenkomsten versterken*

De bestaande visserijpartnerschapsovereenkomsten moeten worden hervormd, teneinde te voorzien in een volwaardig bestuurskader voor de visserijactiviteiten van EU-vaartuigen in de wateren van de betrokken derde landen. De overeenkomsten moeten op het gebied van tenuitvoerlegging worden vereenvoudigd, moeten betere

¹⁶ De bestaande visserijpartnerschapsovereenkomsten kunnen worden opgesplitst in overeenkomsten die a) uitsluitend betrekking hebben op tonijn en over grote afstanden trekkende soorten ("tonijnovereenkomsten") en b) ook betrekking hebben op andere soorten ("gemengde overeenkomsten"). Vanwege de bevoegdheid van ROVB's voor tonijnbestanden, is de wetenschappelijke informatie over tonijnbestanden doorgaans beter dan die over andere soorten.

instrumenten bevatten om op mensenrechtenschendingen te reageren en moeten goedkoper worden wat de openbare bijdrage in de toegangskosten betreft.

De duurzamevisserijovereenkomsten moeten gemakkelijker uitvoerbaar en naleefbaar zijn. Hiertoe moeten zij worden gebaseerd op "modelovereenkomsten" en moeten er standaardclausules in worden opgenomen. Het administratieve proces inzake de vismachtigingen die in het kader van deze overeenkomsten worden afgegeven en beheerd, moet minder zwaar worden gemaakt. De Commissie zal in 2012 een voorstel doen om de verordening inzake vismachtigingen¹⁷ te herzien.

In elke overeenkomst zal, zoals al het geval is in protocollen die recentelijk zijn geparafeerd, een mensenrechtenclausule worden opgenomen die tot gevolg heeft dat inbreuken op essentiële en fundamentele aspecten van de mensenrechten en de democratische beginselen uiteindelijk leiden tot opschorting van het protocol bij de overeenkomst. Voor deze clausule moet worden teruggegrepen naar de bij de Overeenkomst van Cotonou¹⁸ vastgestelde bepalingen of naar de bepalingen van andere relevante internationale instrumenten en overeenkomsten.

De in de bestaande partnerschapvisserijovereenkomsten opgenomen exclusiviteitsclausule verhindert dat EU-vaartuigen buiten het regelgevingskader van de overeenkomst vissen – voor zover een dergelijk kader bestaat – en garandeert dat alle EU-vaartuigen aan dezelfde voorschriften onderworpen zijn. Om te voorkomen dat de exclusiviteitsclausule via omvlagging wordt omzeild, moet in de toekomstige visserijovereenkomsten worden bepaald dat een EU-vaartuig dat van vlag verandert om aan zijn verplichtingen te ontkomen of om aanvullende vangstmogelijkheden te krijgen, geen toestemming krijgt om nog in de EEZ van het partnerland te vissen.

De visserijsector van de EU moet een billijk deel van de kosten voor de toegang tot de resterende hulpbronnen van derde landen op zich nemen. Deze door de EU-visserijsector gedragen kosten moeten in mindering worden gebracht op de bijdrage van de EU.

¹⁷ Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad van 29 september 2008 betreffende machtigingen voor visserijactiviteiten van communautaire vissersvaartuigen buiten de communautaire wateren en de toegang van vaartuigen van derde landen tot de communautaire wateren, en houdende wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93 en (EG) nr. 1627/94 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 3317/94.

¹⁸ De Overeenkomst van Cotonou is de meest omvattende partnerschapsovereenkomst tussen ontwikkelingslanden en de EU. Sinds 2000 vormt deze overeenkomst het kader voor de betrekkingen van de EU met 79 landen in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS).

ACTIES

De Commissie zal:

- tegen 2012 een voorstel doen om de verordening inzake vismachtigingen te herzien met het oog op een vereenvoudiging van het beheer van deze machtigingen;
- ernaar streven de sluiting van duurzamevisserijovereenkomsten en het behoud van de samenwerking met derde landen op visserijgebied afhankelijk te maken van de naleving van de mensenrechten;
- ernaar streven dat in de bilaterale overeenkomsten bepalingen worden opgenomen om onrechtmatige omvlagging te voorkomen;
- ernaar streven de bijdrage van de reders in de kosten van de toegang tot wateren van derde landen te verhogen.

3.4. *Efficiëntere steun voor duurzame visserij in de partnerlanden*

De financiële steun van de EU voor het sectorale beleid van de derde landen moet zichtbaar worden in concrete en meetbare voordelen voor de partnerlanden, onder meer op het gebied van duurzame lokale visserij. De steun moet tot doel hebben de administratieve en wetenschappelijke capaciteit van de derde landen te ondersteunen en moet met name gericht zijn op het toezicht, de controle en de bewaking, inclusief de bestrijding van de IOO-visserij. Een ander prioritair doel van de steun die de EU in het kader van de duurzamevisserijovereenkomsten aan de partnerlanden verleent, moet erin bestaan het wetenschappelijk advies en de capaciteitsopbouw te verbeteren.

Tegelijkertijd moet de sectorale steun doeltreffender en gericht worden en moet de steun periodiek worden beoordeeld. De partnerlanden moet een resultaatgarantie worden gevraagd en de conditionaliteit moet worden versterkt in de zin dat geen betaling wordt gedaan indien het betrokken land het vooropgestelde resultaat niet levert. Met het oog op het toezicht op de financiële steun die in het kader van alle visserijovereenkomsten aan de sector wordt verleend, zal de Commissie algemene richtsnoeren ontwikkelen die dan aan de specifieke overeenkomsten kunnen worden aangepast.

De Commissie zal er voorts naar streven de toegevoegde waarde die de sectorale steun heeft voor de duurzame ontwikkeling van de visserijsector van de partnerlanden, te vergroten door beter rekening te houden met de algemene strategieën en prioriteiten die de partnerlanden hebben vastgesteld.

ACTIES

De Commissie zal:

- voorstellen om in alle gevallen de sectorale steunbetalingen los te koppelen van de betaling van rechten voor toegang tot de visserij, en zal de sectorale steun vaststellen in het licht van de behoeften en de absorptiecapaciteit van de partnerlanden;
- streven naar een grotere conditionaliteit voor het sectorale deel, teneinde de betalingen afhankelijk te maken van de vooruitgang bij de tenuitvoerlegging van de sectorale steun;
- ondersteuning verlenen voor de inspanningen van de partnerlanden om de gegevensverzameling en de verstrekking van accuraat wetenschappelijk advies te verbeteren.

4. SAMENHANG MET ANDERE BELEIDSGBIEDEN VAN DE EU

Om de in deze mededeling toegelichte doelstellingen te bereiken, moet de EU haar stem in verschillende mondiale fora luider doen klinken door te zorgen voor een betere synergie tussen haar acties en beleidsgebieden op het gebied van internationaal visserijbestuur en de beleidsgebieden ontwikkeling, handel, milieu, onderzoek en innovatie, extern beleid en andere. Deze synergie zal onder meer worden verwezenlijkt met inachtneming van de volgende richtlijnen:

- coördinatie van het visserij- en het ontwikkelingsbeleid moet ervoor zorgen dat de aspiraties van de ontwikkelingslanden op het gebied van de opbouw van hun eigen visserijsector worden erkend, met dien verstande dat deze landen zich tegelijkertijd bewuster moeten worden van hun bestuurstaken op het vlak van duurzame visserij;
- er moet een synergie tot stand worden gebracht tussen de toekomstige visserijovereenkomsten en het ontwikkelingsbeleid en de daarmee samenhangende beleidsinstrumenten, met name het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) en andere beleidsgebieden, zoals onderzoek en innovatie;
- de EU zal in het kader van haar externe optreden in het algemeen, en haar overkoepelende partnerschaps- en samenwerkingsstrategieën in het bijzonder, steun blijven verlenen voor visserijgerelateerde strategieën en programma's op het gebied van, onder meer, maritieme beveiliging en de bestrijding van piraterij;
- als belangrijke importeur van visserijproducten voorkomt de EU reeds dat IOO-producten op haar markten terechtkomen. De EU kan er ook met haar handelsbeleid toe bijdragen dat wereldwijd duurzaam wordt gevist, namelijk door in het kader van preferentiële handelsovereenkomsten de naleving van de internationale verdragen en overeenkomsten op het gebied van visserijbestuur te stimuleren;

- de coherentie tussen de doelstellingen op het gebied van milieu en visserij zal worden gegarandeerd door de beleidslijnen die in het kader van internationale milieuorganisaties en -verdragen worden ontwikkeld, consequent te integreren in de instandhoudings- en beheersbesluiten van de ROVB's.

ACTIES

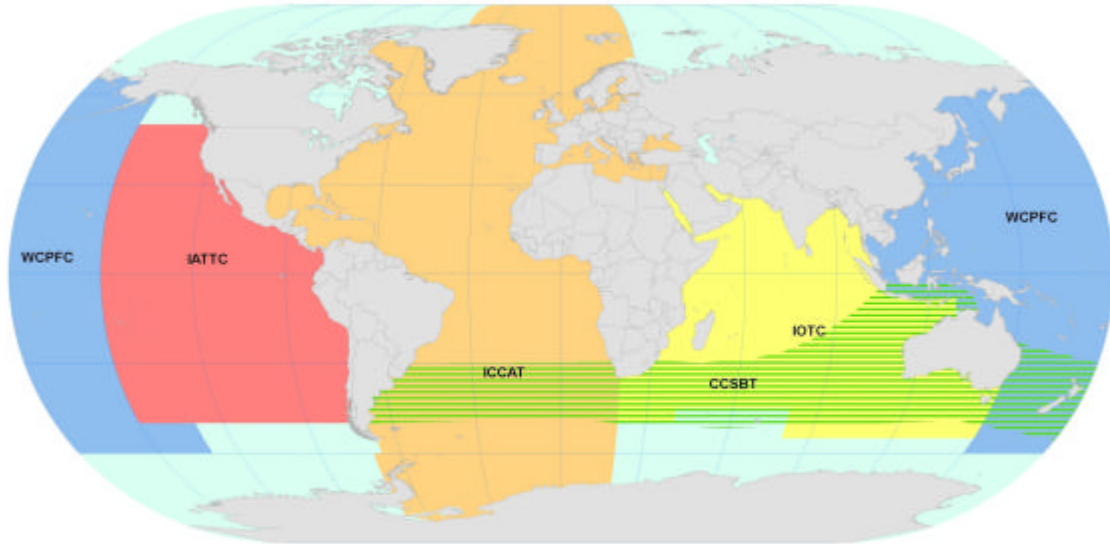
De Commissie zal:

- op oceaan- en zeegebieden gebaseerde regionale strategieën voor duurzame visserij ontwikkelen en ten uitvoer leggen, onder meer in de Stille en de Indische Oceaan en in de Middellandse Zee;
- uiterlijk eind 2011 een voorstel voor een wetskader, met inbegrip van handelsgerelateerde maatregelen, vaststellen om de duurzaamheid van de visserijhulpbronnen te garanderen.

BIJLAGE I

Regionale organisaties voor visserijbeheer

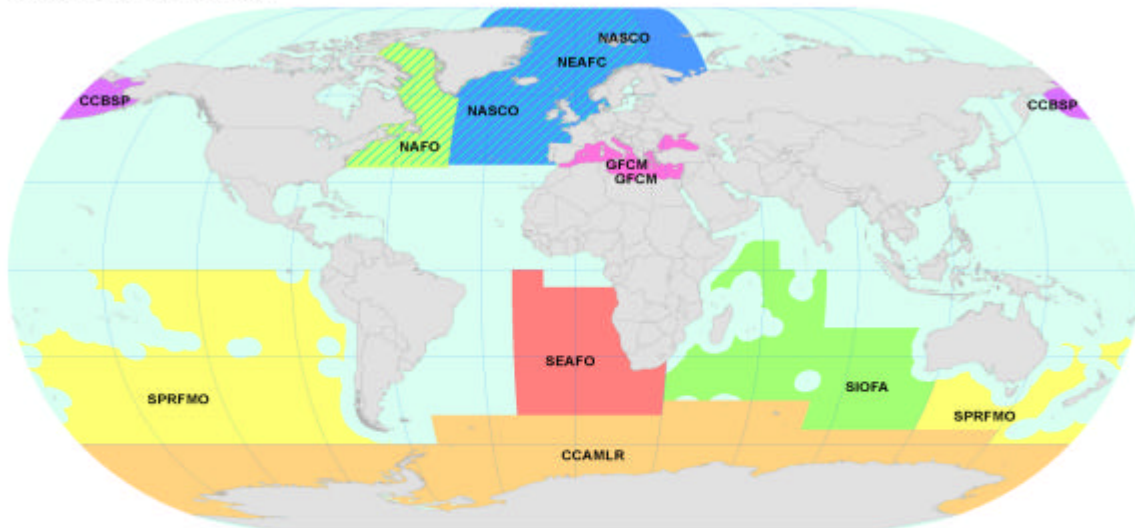
RFMOs for Highly Migratory Fish Stocks (Tuna and Tuna-like)

- CCSBT - Commission for the Conservation of Southern Bluefin Tuna
- IATTC - Inter-American Tropical Tuna Commission
- ICCAT - International Commission for the Conservation of Atlantic Tuna
- IOTC - Indian Ocean Tuna Commission
- WCPFC - Commission for the Conservation and Management of Highly Migratory Fish Stocks in the Western and Central Pacific Ocean

Source Geographical Data: DG MARE B2, ESTAT G-ISCO
 Cartography: DG MARE B2 GIS and Data Analysis Team - 28/08/2015
 Projection System: Eckert IV - Scale approx. 1:88,000,000
 The boundaries shown on this map are for illustrative purposes only.
 Map reference: RFMO Tuna K3 110528

RFMOs (non-Tuna)

- CCAMLR - Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources
- CCBSPP - Convention on the Conservation and Management of the Pollock Resources in the Central Bering Sea
- GFCM - General Fisheries Commission for the Mediterranean
- NAFO - Northwest Atlantic Fisheries Organization
- NASCO - North Atlantic Salmon Conservation Organization
- NEAFC - North-East Atlantic Fisheries Commission
- SEAFO - South-East Atlantic Fisheries Organisation
- SIOFA - South Indian Ocean Fisheries Agreement
- SPRFMO - South Pacific Regional Fisheries Management Organisation

Source Geographical Data: DG MARE B2, ESTAT G-ISCO
 Cartography: DG MARE B2 GIS and Data Analysis Team - 28/08/2015
 Projection System: Eckert IV - Scale approx. 1:88,000,000
 The boundaries shown on this map are for illustrative purposes only.
 Map reference: RFMO Tuna A3 28110828

BIJLAGE II

Bilaterale visserijovereenkomsten

SOORT OVEREENKOMST	PARTNERLAND	PROTOCOL VAN KRACHT TOT	JAARLIJKSE FINANCIËLE TEGENPRESTATIE VAN DE EU
<i>Overeenkomst meerdere ("gemengde overeenkomst")</i> <i>inzake soorten</i>	Groenland	31 december 2012	14 307 244 €
	Guinee Bissau	15 juni 2011	7 500 000 €
	Mauritanië	31 juli 2012	Van 86 000 000 € (1 ^{ste} jaar) tot 70 000 000 € (4 ^{de} jaar)
	Marokko	27 februari 2012	36 100 000 €
<i>Tonijnovereenkomsten West-Afrika</i> –	Kaapverdië	31 augustus 2011	385 000 €
	Gabon	2 december 2011	860 000 €
	Ivoorkust	30 juni 2013	595 000 €
	São Tomé en Príncipe	Eind 2013	682 500 €
<i>Tonijnovereenkomsten Indische Oceaan</i> –	Comoren	31 december 2013	615 250 €
	Madagaskar	31 december 2012	1 197 000 €
	Mozambique	31 december 2011	900 000 €
	Seychellen	17 januari 2014	5 600 000 €
<i>Tonijnovereenkomsten Stille Oceaan</i> –	Kiribati	15 september 2012	478 400 €
	Micronesië	25 februari 2010 (nieuw 5-jarig protocol momenteel in ratificatieproces)	559 000 €
	Salomonseilanden	8 oktober 2012	400 000 €
<i>Slapende overeenkomsten</i>			
	Gambia	Geen protocol van kracht	
	Guinee	Geen protocol van kracht	
	Equatoriaal-Guinea	Geen protocol van kracht	
	Mauritius	Geen protocol van kracht	

	Senegal	Geen protocol van kracht	
--	---------	-----------------------------	--